

Judit Édesanyja

Édesanyám, Kinszki Ilona.

A háború alatt az anyukámmal a gettóban voltunk. Kijöttünk a gettóból, és mondtam anyámnak, hogy menjünk vissza a Liszt Ferenc térre. A Liszt Ferenc téren laktunk. Zuglóból [a régi lakásból] ami megmaradt, bevittük oda. Egy kézikocsin behúztuk azt a néhány bútort, nem sokkal a felszabadulás után. A lakásban három szoba volt, mindegyik szobában más család lakott - de az eredeti tulajdonos nem jött vissza. Aztán az egyik szobából a család visszament a saját lakásába, lett két szobánk, és akkor anyukám szerzett a harmadik családnak a földszinten egy lakást, és így lényegében a lakás a miénk lett. Anyukám egészen a haláláig [1983-ig] ott lakott a Liszt Ferenc téren. 1946-ban visszajött a nagybátyám orosz fogságból, és neki kellett két szoba, az egyikben lakott, a másik a rendelője volt. Meg visszajött a Gyöngyi, ő is nálunk volt. Aztán visszajött a Kató

néni, apám húga, ő is nálunk lakott. Mindenki vagy elpusztult, vagy kivándorolt, tehát mi olyan légüres térben voltunk. Anyukám a testvéreibe meg abba az egy nagynénimbe kapaszkodott tíz körömmel. Anyukám mindenfélét csinált. Az egész házba járt takarítani, hullát mosni, mindent elvállalt. Később a nagybátyám megnősült, a Gyöngyi férjhez ment, és mi ketten voltunk a lakásban. Ki volt adva az IBUSZ-nak mindig az egyik szoba, hogy egy kis plusz pénz bejöjjön. A háború után anyukám a Divatáru Nagykereskedelmi Vállalatnál volt mint gyors- és gépíró és levelező, aztán volt a Nemzeti Banknál, volt a Tükernél (tűzelőanyag kereskedelmi vállalat).